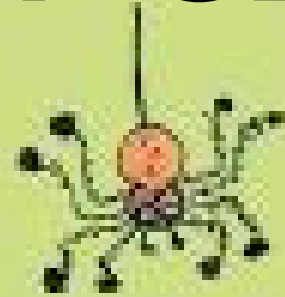

ספינסי העכביש

כתב וצייר
הרמינדר אוהרי

ביער הירוק, בין שיחים קוצניים, חי עכביש קטן בשם ספינסי. הוא היה עכביש שמח מאוד, במיוחד גאה על כך שאחד מהסבים של סבים של סבים שלו התפרסם באחד משירי גני הילדים. ספינסי סיפר על כך לידידיו, חיפושיות משה רבנו, האחים ברט וביט.

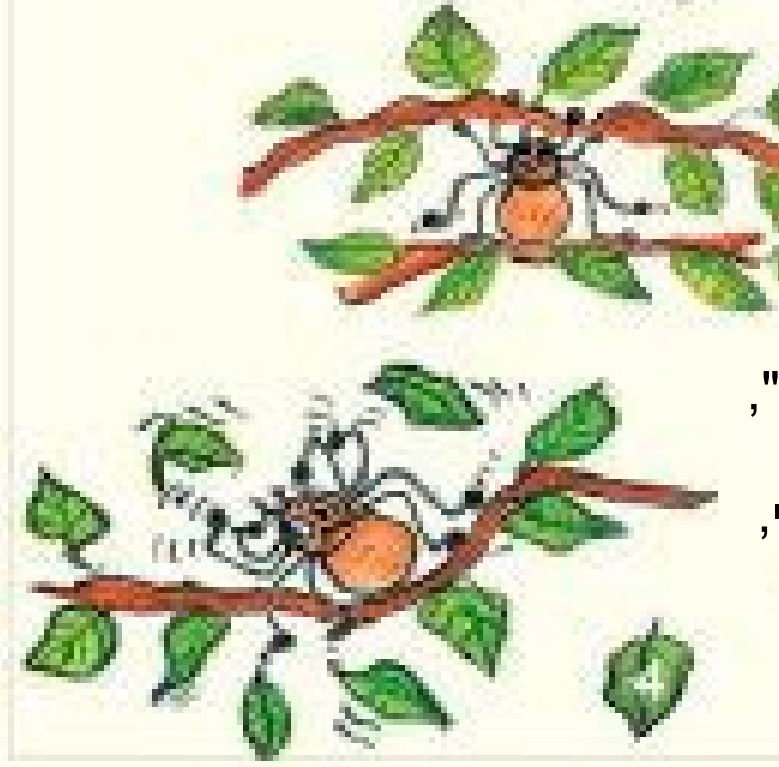
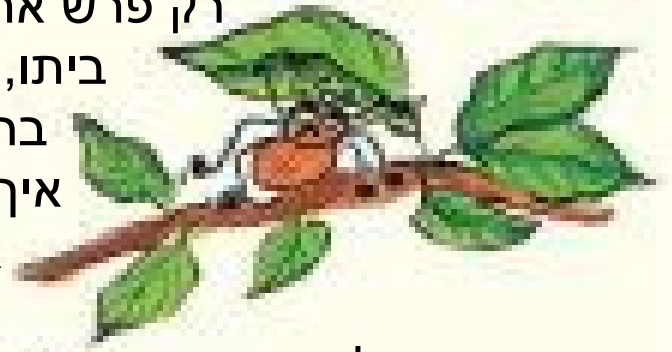
אך הוא לא מצא "מפורסם" באף מקום.
 הוא שאל את חבריו איך להיעשות מפורסם, אך אלה לא ידעו בכלל מה פירוש המילה.

אבל יום אחד ברט וביט באו לבקר את ספינסי. הם הביאו לו זבוב מת במתנה.
 ספינסי שמח מאוד וקיבל את אורחיו יפה. ואז אמר ברט: "ספינסי יש לי חדשות בשבילך. אני חושב שאני יודע מה זה מפורסם."
 ספינסי התרגש מאוד וכמעט הפיל את הזבוב שכרסם באותו רגע.
 "מה זה, ברט?"

במשפחת ברט וביט לא היה מישהו מפורסם. לא היה להם זמן לחשוב ולחקור את הדבר. החיפושיות היו עסוקות יום שלם בחיפוש מזון, עזרה בבית ודאגה שלא יפגעו על ידי אויבים. לספינסי היה יותר מזל. הוא רק פרש את הקורים שלו, שהיו גם ביתו, וחיכה לזבובים שיתפסו בהם. לכן היה לו זמן לחשוב איך יוכל להיות מפורסם כמו אותו סבא של סבא שלו.

ספינסי רצה להיות מפורסם, אך לא ידע איך. יום אחד הוא טווה חוט מהקור שלו ועלה על ענף אחר של השיח, כדי לדעת מה זה מפורסם,"
 אחר כך על ענף שני, ענף שלישי וענף רביעי, וכך הלאה, עד שהגיע לענף עשירי.

"אף אחד עוד לא כתב שיר גני הילדים על ספינסי העכביש"
אמר בעצב.

ברט וביט הלכו משם עצובים אף הם. הם לא יכלו לעזור
לידידם להיות מפורסם.

בינתיים ספינסי התיישב לחשוב מה הוא יכול לעשות
שאחרים לא יכולים.

הוא טווה קורים יפים.

כל העכבישים טווים קורים יפים.

הוא לכד זבובים.

כך גם עשו עכבישים אחרים.

"ובכן, ביט ואני מתיידדים קצת עם
פאלי התוכי. לא מתיידדים ממש, הוא
רק זורק לנו מדי פעם פירות מעצים,
אז אפשר לומר שאנו ידידים."
"ומה אמר לך פאלי על מפורסם?"
שאל ספינסי.

"פאלי מקורב לבני-אדם שמדברים על
אנשים מפורסמים. הוא חושב שכדי
להיות מפורסם, אתה צריך לעשות
משהו, שקודם עוד לא עשה אף אחד.
פאלי אומר שמפורסם הוא זה שכל
אחד מכיר את שמו."

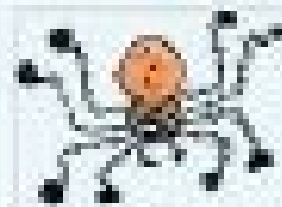
ספינסי לא החכים הרבה
מדבריו של ברט וביט רצה
לנחם אותו. "אני חושב"
אמר "שאתה מפורסם. אני
מכיר את שמך. ברט מכיר
את שמך. פאלי התוכי
מכיר את שמך. כל
העכבישים בשיחים אלה
מכירים את שמך."
אבל ספינסי רק הניע את
ראשו ואת כל שמונת
הרגליים שלו.

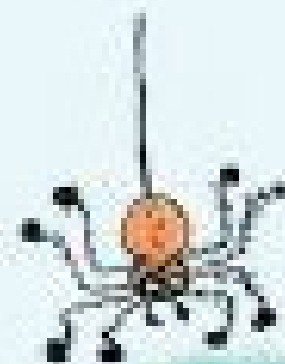

עברו ימים רבים וספינסי לא נעשה מפורסם.

אבל יום אחד, כשספינסי ישב במרכז הקורים שלו,
שמע את ברט קורא "ספינסי, ספינסי, ביט נפגע. בוא
לעזור, בוא מהר."
ספינסי רץ מהר לידידיו.

הוא ידע לטפס ולרדת על חוט מהר מאוד.
עכבישים אחרים ידעו זאת גם כן.
לא היה שום דבר שאחרים לא יכלו
לעשות.

ספינסי שם את גבעול העלה על רגלו של ביט, עטף את הרגל בעלה והתחיל לטוות חוטי עכביש סביב הרגל, על שעשה תחבושת יפה וחזקה. אחר כך טווה עוד טלאי קטן על גבו הפגוע של ביט וגם אותו חיזק בחוטי קורים שלו.

ביט הרגיש כבר הרבה יותר טוב. החיפושיות האחריות עזרו לברט להביא את ביט הביתה.

הוא ראה שאבן גדולה נפלה על ביט. ביט הצליח אומנם לצאת מתחת האבן, אבל רגלו נשברה וגם גבו נפגע. ברט והחיפושיות האחרות רצו מסביב לביט המסכן ולא ידעו מה לעשות.

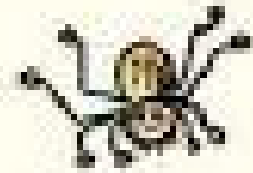
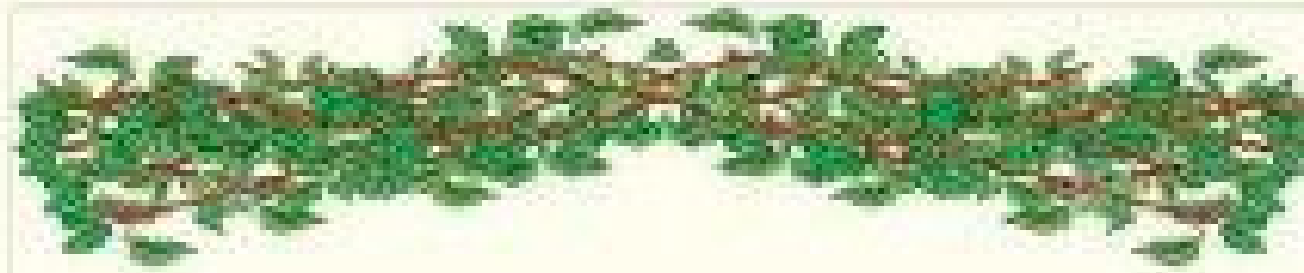
"תביא לי עלה קטן" אמר ספינסי לברט. ברט הביא את העלה. בינתיים נעשו כבר דמדומים והעכבישים לא רואים טוב בחושך. לכן ברט ביקש מהקרובים שלו, הגחליליות, להאיר את הסביבה.

ובימים הבאים כולם ביער הירוק שמעו על ספינסי.

ואם תזדמנו ליער הירוק, תוכלו לשמוע את השיר.
שרים אותו בערבים, כשהגחליליות יוצאות ומאירות
על השיח הקוצני של ספינסי.

ומה מרגיש ספינסי?
הוא אומר "אינני צריך להיות מפורסם. מספיק
שחבריי קוראים בשמי כשהם זקוקים לעזרה."

ספינסי התחיל לחזור לקורים שלו עייף אבל מאושר.
הוא עזר להציל את חייו של ידידו. עכשיו הגיע זמן לנוח.
אך פתאום ראה מולו חיפושיות מכל הסוגים הולכות.
ומעליהן להקת גחליליות המאירה את דרכן. הן כולן שרו
שיר שהכין פאלי התוכי.

**"ספינסי העכביש
הוא טוב יותר
מכל עכביש אחר.
הוא יכול לחבוש את הרגל שלך
ולהכין טלאי על גבך.
אין עוד עכביש כמו ספינסי."**

